

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200565
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200565.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci navrhovateľa: Okresná prokuratúra v Žiline, Moyzesova 20, Žilina, proti odporcovi: Obec Belá, Oslobodenia 183, Belá, v zastúpení Hagara - Hagarová, s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Belá č. 7/2011 bod II. písm. d/ zo dňa 25. februára 2011, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S 75/2012-35 zo dňa 22. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S 75/2012-35 zo dňa 22. januára 2013, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 22. januára 2013, č. k.20S 75/2012-35, poukazom na ust. § 250zf Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu, ktorou sa prokurátor Okresnej prokuratúry v Žiline domáhal zrušenia uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Belá zo dňa 25. februára 2011 č. 7/2011 bod II. písm. d/, ktorým odvolalo R. G. z funkcie hlavného kontrolóra obce. O trovách konania rozhodol súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a contrario, tak, že ich navrhovateľovi nepriznal, nakoľko nemal v konaní úspech.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že boli splnené formálne podmienky na preskúmanie napadnutého uznesenia Obce Belá, pretože Obec Belá nevyhovela protestu prokurátora, ktorý bol podaný proti napadnutému uzneseniu č. k. Pd 86/11-15 podľa ust. § 22 ods. 1 písm. b/ a ust. § 236 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. Krajský súd preskúmal zákonnosť napadnutého uznesenia v rozsahu podaného návrhu a vo vzťahu k námietkam nezákonnosti spočívajúcich na tom, že dôvod odvolania bol iba všeobecne formulovaný a že kontrolórka nebola na uvedené nedostatky upozornená a ani je neboli vopred vytýkané dospel k záveru, že Zákonník práce pôsobí len subsidiárne a aplikuje sa len vtedy, ak osobitné zákony neustanovujú inak. Uviedol, že vo vzťahu k odvolaniu hlavného

kontrolóra z funkcie je týmto osobitným zákonom práve zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, konkrétne ust. § 18a ods. 9 citovaného zákona, preto na splnenie podmienok odvolania z funkcie nie je možné Zákonník práce použiť ani subsidiárne. Vo vzťahu k ďalšiemu dôvodu krajský súd uviedol, že podmienkou pre odvolanie nie je upozornenie obecným zastupiteľstvom na porušenie týchto povinností, ako je tomu pri dôvode odvolania z funkcie hlavného kontrolóra, ktorý je uvedený v ust. § 18a ods. 9 písm. b/ citovaného zákona. Ak teda prokurátor ako dôvod nezákonnosti tohto uznesenia uviedol, že kontrolórka nebola vopred upozornená a nedostatky jej neboli vytýkané vopred, táto podmienka sa vzťahuje len na dôvod odvolania uvedený v ust. § 18a ods. 9 písm. b/ a nie na dôvod odvolania uvedený v ust. § 18a ods. 9 písm. a/, čo je prípad odvolanej hlavnej kontrolórky, preto písomné upozornenie v danom prípade nebolo potrebné. Vo vzťahu k námietke ohľadne bližšej nekonkretizácii skutku v uznesení, krajský súd dospel na základe toho, že zák.č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a ani zák. č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme, ako osobitné právne predpisy neustanovujú konkrétne požiadavky na určitosť skutkového vymedzenia dôvodov odvolania, k záveru, že pre vyriešenie tejto otázky je potrebné subsidiárne použitie Zákonníka práce, ktorý určitosť skutkového vymedzenia dôvodov okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktorý je najbližšie príbuzný vzniknutej situácii. V ust. § 70 Zákonníka práce je uvedené, že dôvod sa musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Podľa názoru krajského súdu prezentovaného v odôvodnení rozhodnutia sú v napadnutom uznesení dostatočne konkrétne vyšpecifikované zanedbania povinností, ktoré mali byť zvlášť hrubým porušením povinností zamestnanca a vedúceho pracovníka, tak, že ich nie je možné zameniť s inými. Konštatoval, že sa zaoberal iba, či boli formálne v uznesení vymedzené dôvody na odvolanie, tak aby ich nebolo možné zameniť s inými v rozsahu vznesenej námietky prokurátorom. Neskúmal, či skutočne k naplneniu podmienok došlo.

Záverom krajský súd zdôraznil, že subsidiárne použitie Zákonníka práce nie je vylúčené, pretože zákon o obecnom zriadení priamo v ust. § 18 ods. 1 veta prvá ustanovuje, že hlavný kontrolór je zamestnancom obce a zakotvuje subsidiárnu pôsobnosť zák. č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme, tento potom v ust. § 1 ods. 4 stanovuje subsidiárnu pôsobnosť Zákonníka práce. Inštitút odvolania hlavného kontrolóra z funkcie je priamo ustanovený v zákone o obecnom zriadení, preto na tento inštitút na Zákonník práce neaplikuje, čo sa však týka skutkového vymedzenia tohto odvolania z pohľadu jeho zameniteľnosti, keďže takúto konkrétnu úpravu zákon o obecnom zriadení ani zákon o výkone práce vo verejnom záujme nemá, je potrebné na túto otázku aplikovať subsidiárne Zákonník práce. Konštatoval však, že keď došlo k odvolaniu hlavnej kontrolórky podľa ust. § 18a ods. 9 písm. a/ zák. č. 369/1990 Zb. nepoužije sa inštitút výpovede ako to v návrhu uviedol prokurátor, ale z dôvodu obdobnej hmotnoprávnej konštrukcie inštitút okamžitého skončenia pracovného pomeru. Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd k záveru o zákonnosti návrhom napadnutého uznesenia obecného zastupiteľstva a návrh ako nedôvodný zamietol.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote navrhovateľ riadny opravný prostriedok, nakoľko sa nestotožnil s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí. Poukazovaním na citované ust. § 18a ods. 8 písm. b/, 18a ods. 8 písm. a/, b/ Zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a ust. § 61 ods. 2 a ust. § 63 ods. 1 písm. d/ bod 4. Zákonníka práce zotrval na svojom právnom názore prezentovanom v samotnom návrhu o tom, že v napadnutom uznesení sa iba všeobecne formuluje dôvod odvolania, pričom zo znenia samotného uznesenia možno vyvodiť záver, že bez bližšej konkretizácie, v čom vidí zastupiteľstvo pochybenia alebo porušenia povinnosti hlavnej kontrolórky, vyčíta sa hlavnej kontrolórke, že jej nebol udelený súhlas s podnikaním a že o stave spoločnosti OP s.r.o. neinformovala obecné zastupiteľstvo. Konštatoval, že na uvedené nedostatky nebola kontrolórka upozornená ani jej neboli vytýkané na predchádzajúcich zasadnutiach obecného zastupiteľstva. Za opakované zanedbávanie povinností je treba považovať také pochybenia, ktoré vznikli po písomnom upozornení. Podľa ustálenej praxe musí byť výpovedný dôvod uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka k tomu, čo chcel prejaviť t.j. ktorý zákonný výpovedný dôvod uplatňuje, preto je potrebné, aby sa výpovedný dôvod určitým spôsobom konkretizoval uvedením skutočností, v ktorých účastník vidí realizáciu zákonného dôvodu výpovede tak, aby nemohli vzniknúť pochybnosti z ktorého dôvodu sa výpoveď dáva. Výpoveď z ktorej sa nedá ani výkladom zistiť, ktorý výpovedný dôvod je v nej vlastne uplatňovaný, je neplatná. S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd

rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní navrhovateľa (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti záveru krajského súdu, keď v predmetnej veci rozsudkom poukazom na ust. § 250zf O.s.p. návrh na zrušenie uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Belá zo dňa 25. februára 2011 č. 7/2011 bod II. písm. d/, ktorým odvolalo R. G. z funkcie hlavného kontrolóra obce ako nedôvodný zamietol.

Konanie o preskúmaní zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku je osobitným druhom konania upraveným v siedmej hlave piatej časti O.s.p..

Hoci právna úprava priamo na primerané použitie ustanovení piatej časti O.s.p. v týchto konaniach neodkazuje z ich systémového zaradenia do piatej časti O.s.p. je však zrejmé, že jej ustanovenia sa vzťahujú aj na uvedené konanie podľa ust. § 250zf O.s.p.

Podľa ust. § 250zf ods. 1 O.s.p., ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Z obsahu spisu, ktorého súčasťou je i administratívny spis je zrejmé, že k odvolaniu hlavnej kontrolórky obce došlo na 3 zasadnutí obecného zastupiteľstva v Belej konaného dňa 25. februára 2011 na ktorom bolo prijaté uznesenie číslo 7/2011 bod II. písm. d/, ktorým bola odvolaná hlavná kontrolórka obce Belá R. G.. Dôvodom odvolania sú nedostatky, ktoré sú zvlášť hrubým porušením povinností zamestnanca a vedúceho pracovníka (podľa ust. § 18a ods. 9a zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Jednak nikdy nebolo vydané Uznesenie o súhlase s podnikaním Hlavnej kontrolórky po jej zvolení do funkcie a aj iné dôvody a to najmä hospodársky stav OP s.r.o., ktorý spadal do jej kontrolnej činnosti rovnako ako obec samotná. O stave spoločnosti nijako neinformovala OZ, čo je najhrubšie porušenie jej povinnosti, ktoré má za následok jej odvolanie z funkcie a to aj bez predchádzajúceho upozornenia zo strany OZ Belá.

Proti uzneseniu Obecného zastupiteľstva v Belej zo dňa 25. februára 2011 č. 7/2011, bod II. písm. d/ podal námestník okresnej prokurátorky v Žiline pod sp. zn. Pd 86/11 dňa 19. augusta 2011 podľa ust. § 22 ods. 1 písm. b/ a ust. § 26 zák.č. 153/2011 Z.z. o prokuratúre protest prokurátora, v ktorom navrhol prijaté uznesenie zrušiť pre porušenie ust. § 18a ods. 9 Zákona o obecnom zriadení.

Obecné zastupiteľstvo Obce Belá na svojom 7 zasadnutí konaného dňa 9. decembra 2011 schválili uznesením č. 16 po prerokovaní Protestu prokurátora, uznesenie ktorým tomuto protestu nevyhovujú.

Po preskúmaní odvolaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu v rozsahu podaného odvolania a po oboznámení sa so spisovým materiálom sa Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, plne stotožnil s dôvodmi, ktoré viedli krajský súd k zamietnutiu návrhu navrhovateľa a plne na ne v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. poukazuje. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd zaujal právny názor o nedôvodnosti poukazovania navrhovateľa na rozpor prijatého uznesenia obecného zastupiteľstva s ust. § 18a ods. 9 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. Je

nepochybné, že k odvolaniu hlavnej kontrolórky obce Belá došlo podľa ust. § 18a ods. 9a zák. č. 396/1990 Zb., čo jednoznačne vyplýva aj z prijatého uznesenia obecného zastupiteľstva, ktorého rozpor so zákonom v tejto časti navrhovateľ namietal. Uvedený dôvod odvolania hlavnej kontrolórky navrhovateľ spojil s ust. § 61 ods. 2, ust. § 63 ods. 1 písm. d/, bod 4 Zákonníka práce - výpoveďou, ktorý považuje za obsahovo a povahovo blízky. Výslovený právny názor nepovažuje ani odvolací súd za správny a plne sa stotožnil s právnym posúdením prezentovaným v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu o tom, že podmienkou pre odvolanie podľa tohto ustanovenia nie je upozornenie obecným zastupiteľstvom na porušenie týchto povinností, ako je tomu pri dôvode odvolania z funkcie hlavného kontrolóra, ktorý je uvedený v ust. § 18a ods. 9 písm. b/ citovaného zákona. Pokiaľ teda navrhovateľ ako dôvod nezákonnosti tohto uznesenia uviedol, že kontrolórka nebola vopred upozornená a nedostatky jej neboli vytýkané vopred, táto podmienka sa vzťahuje len na dôvod odvolania uvedený v ust. § 18a ods. 9 písm. b/ a nie na dôvod podľa ktorého k odvolaniu hlavnej kontrolórky došlo t.j. ust. § 18a ods. 9 písm. a/ citovaného zákona. Taktiež sa možno stotožniť s tým, že aj skutkové vymedzenie dôvodu pre ktoré bola hlavná kontrolórka odvolaná je dostatočne konkrétne v súlade s ust. § 70 Zákonníka práce vyšpecifikované tak, že ich nie je možné zameniť s inými.

Navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne iné skutočnosti, ako tie ktoré prezentoval v samotnom návrhu a ktoré by mali za následok zvrátenie rozhodnutia krajského súdu s ktorým sa odvolací súd plne stotožnil a preto nezostávalo odvolaciemu súdu iné ako rozhodnutie krajského súdu poukazom na ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, pretože nebol v tomto konaní úspešný a odporcovi preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania navrhovateľa žiadne trovy nevznikli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.